

ŠESTÁK

oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu **Junáka - českého skauta** v Kateřinicích
číslo **124** vydáno pro vnitřní potřebu - 26. listopadu 2015, nákladem 45 výtisků

WWW.SESTKA.eu WWW.OLDSKAUTI.cz

*Oddílová podzimní výprava
v Dinoticích*

Oddílová Rada

Milí rodičové, bratři a sestry,

v tomto čísle Šestáku najdete na úvod nejdůležitější informace od oddílové rady, dopis vůdce oddílu ohledně registrace, dále novinky ze světa skautingu mimo náš oddíl, samozřejmě nechybí ohlédnutí za tím, co jsme prožili a zvládli. Tentokrát se dočtete o pomoci pro DBCB, rádcovském kurzu II., najdete ukázkou příběhů o Skautském zákonu, které vznikly přímo na oddílovce a o dvou z nejdůležitějších akcí uplynulého měsíce se dozvíte na stránkách následujících. Je to brigáda v Dinoticích a tradiční podzimní výprava taktéž na naší oddílové chatě. Závěrem příběhy o prvních dvou skautských zákonech, převzaty z časopisu Skauting.

Začíná advent, čas vůně cukroví, sušeného ovoce, jehličí a promočených bot. Blíží se svátky pohody, klidu, míru a nezapomenutelných zážitků. Čeká nás teplo domova a krbu i spacáku a kachlových kamen. Každý se těší na něco odlišného, ale všichni své chvíle prožijeme s těmi, které máme rádi a to je to, co dělá Vánoce Vánoci a štěstí štěstím.

Za celou Šestku
přeju jen ty nejkrásnější zážitky
Kája

Nový oddílový mail:

Původně zamýšlená mailová adresa (zmiňovaná v předchozím čísle Šestáku) nebude fungovat tak, jak bychom potřebovali, proto bude nahrazena adresou novou: **info.sestka@gmail.com**

Z tohoto mailu budou chodit **informace k výpravám a i jiné důležité zprávy**. Proto prosíme všechny rodiče o dodání těchto kontaktních údajů:

- 1) telefonní číslo na rodiče**
- 2) mailová adresa na rodiče**
- 3) telefonní číslo dítěte**
- 4) mailová adresa dítěte**

Tyto informace zašlete prosím, nejlépe přímo na výše uvedený mail (také pro kontrolu spojení). Nebo předejte vůdci/rádcovi družinky. Prosíme o uvedení všech kontaktních údajů. Probíhá obnova databáze a je pro nás, a hlavně pro společnou komunikaci, velmi důležité, aby byla kompletní.

Děkujeme!

Spuštěna **registrace na rok 2016!** Letos žádáme všechny členy - tedy i ty v minulosti už registrované, aby odevzdali vyplněnou registrační přihlášku. Přihlášky i poplatek odevzávejte do Oddílových Vánoc - 23.12. Více info na další straně.

Tajná činnost odstartována! Družinky nechť se pustí do své tajné činnosti, kterou je třeba bedlivě tajit až do společných Oddílových Vánoc 23.prosince. Tvořit se smí pouze v době družinovek a výhradně v klubovně. Hodnotí se: utajení, originalita, využitelnost..

Důležitým bodem následujících oddílovek bude vytvoření scénky, kterou předvedeme na střediskové Vánoční akademii.

Registrace 2016

Milí rodiče,

jako každý rok se v době podzimu na Vás obracíme s nabídkou přímé podpory skautského oddílu Šestka Kateřinice, ve kterém Vaše dítě tráví nemalou část svého volného času, a to formou registračního příspěvku.

Tento příspěvek vybíráme za každého člena jednou ročně. Jeho výše pro rok 2016 zůstává stejná jako loni, tedy 350 Kč. Tuto částku odvádíme vyšším organizačním složkám (středisko, okres, kraj, ústředí), které nám na oplátku zajišťují adekvátní servis (např. pojištění dětí, dotace od Ministerstva školství atd.). Každý registrovaný člen díky registraci bude také dostávat skautský časopis, který je vhodný pro jeho věkovou kategorii.

Na některé z oddílových investic však nelze čerpat finanční prostředky z dotací, a tak jsme nuceni si tyto prostředky získat jiným způsobem. Proto Vám nabízíme stejně jako v minulých letech 3 výše registračního poplatku a je jenom na Vás, který zvolíte.

1) **350Kč – základní registrační příspěvek**, celou tuto částku odvádíme vyšším organizačním složkám Junáka.

2) **700Kč – zvýšený registrační příspěvek**, z něhož 350Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám Junáka a 350Kč zůstane v oddílové pokladně přímo pro naši potřebu.

3) **1000Kč – sponzorský registrační příspěvek**, z něhož 350Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám Junáka a 650Kč zůstane v oddílové pokladně přímo pro naši potřebu. Tato částka bude použita na další zkulturnění prostor našich kluboven, případně na nutné opravy či potřeby oddílu.

Při registraci zároveň vybíráme vyplněné přihlášky do oddílu. Prosíme tímto všechny o vyplnění a odevzdání spolu s poplatkem, i když jste ji třeba vypisovali už minulý rok. Některé údaje se mohou měnit a je nutné, abychom v oddíle měli aktuální informace. Tyto informace nikam nebudeme šířit, slouží pouze pro vnitřní potřeby oddílu. Přihláška je součástí tohoto šestáku, ke stažení bude také na oddílovém webu. Děkujeme.

Největší výhodou registrace je bezesporu pojištění na všech oddílových akcích, takže můžeme registraci jenom doporučit. Nabízíme také možnost zaplatit registrační poplatek na části, stačí se domluvit s kýmkoliv z vedení oddílu. **DŮLEŽITÉ!** Letos registrační příspěvky vybíráme pouze do 23.12.2015 z důvodu dřívějšího data odevzdání na středisko!!!

Příspěvky můžete předat nebo poslat po dětech spolu s vyplněnou přihláškou rádcům/vůdcům družinek (Slonovi, Rexovi, Zdendovi, Míši, Janině, Báře) nebo přímo vůdci oddílu Fantovi.

Děkujeme,

za 6. koedukovaný oddíl Kateřinice

Fanta - Radim Zbranek, vůdce oddílu

Novinky ze světa

KAŽDÝ DEN ALESPŇ JEDEN DOBRÝ SKUTEK.

Tak zní skautský příkaz, pro skautky a skauty úplně malé i pro ty zkušené. Každý a každá z nás dennodenně přemýšlí nad tím, jak pomoci či udělat radost někomu známému nebo neznámému. Něčím malým nebo něčím velkým. A je mezi námi mnoho těch, kteří si v posledních měsících zvolili něco velkého.

Evropou putují lidé dočasně bez domova, na útěku před válkou a neštěstím, na cestě za lepším životem pro sebe a své blízké. Na cestě s mnoha překážkami, na cestě, kde je občas zima, občas hlad a někdy se spí v blátě. Ve světle lidského utrpení se mnoho mladých žen a mužů z Česka rozhodlo vyrazit jednou či opakovaně, na pár dnů či dokonce týdnů, ve svém volném čase a za peníze své a od přátel rozdávat deky, nalévat teplý čaj, zahrát dětem na kytaru, vyloudit úsměv na tváři. Zkrátka podat druhému člověku ruku ve chvíli, kdy ji potřebuje, a učinit tak jeho úděl na okamžik lehčím.

Mezi dobrovolnicemi a dobrovolníky pomáhajícími uprchlíkům na mnoha místech Balkánu i jinde je mnoho skautek a skautů. Děkujeme Vám, že tímto způsobem naplňujete skautský slib, zákon a každodenní dobrý skutek. Jsme na Vás hrdí.

Junák – český skaut (Náčelnictvo a Výkonná rada)

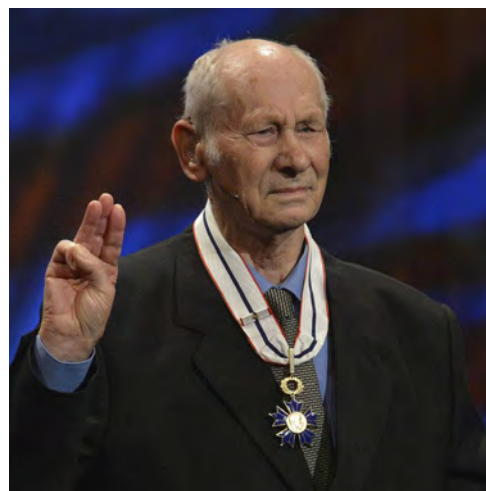
Zemřel válečný veterán, odbojář, hrdina a skaut Leopold Färber "Hurvínek"

V olomoucké vojenské nemocnici dnes (27.10.2015) zemřel odbojář a vězeň poúnorových pracovních táborů Leopold Färber. Bylo mu 86 let. Färber se narodil 31. října 1928 na Slovensku, dětství prožil v moravských Boskovicích.

Během druhé světové války se jako přesvědčený skaut a československý vlastenec zapojil coby spojka do protinacistického odboje. Je prokázáno, že jeho zásluhou došlo k záchraně mnoha lidských životů. Po osvobození republiky aktivně vystupoval proti násilnostem páchaným Čechy na vysídlovaných Němcích.

Do odboje se Färber znovu zapojil po komunistickém převratu v únoru 1948. S dalšími lidmi chtěl ilegálně sehnány výbušninami poškodit policejní školu v Jeseníku. Při neopatrném zacházení s trhavinami ve skautské klubovně ale po výbuchu přišel o jedno oko. Poté organizoval roznášení protikomunistických letáků, v květnu 1950 byl ale zatčen a později odsouzen k 16 letům vězení. Ve věznicích v plzeňských Borech, v Jáchymově a v Leopoldově nakonec strávil osm let, podmíněčně propuštěn byl v roce 1958.

Po roce 1989 se Färber angažoval v Konfederaci politických vězňů a podílel se na publikacích s odbojovou tematikou. Jeho činnost v druhém a třetím odboji byla oceněna celou řadou orelských a skautských vyznamenání, je mj. laureátem Ceny města Prostějova a nositelem Ceny Paměti národa. Řád Tomáše Garrigua Masaryka III. třídy mu prezident Václav Klaus propůjčil v roce 2012.

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

Veliká pomoc DBCB 3. října

(Dazul) Tahle POMOC PRO DBCB byla obzvláště důležitá – pomínu-li nezbytné tradiční gruntování srubu a okolí na které nakonec ani nedošlo. Po tříletém snažení se podařilo zajistit grant na opravu podlahy v našem Dětském bezbariérovém centru Březiny. Ministerstvo, potažmo ústředí Junáka nám přiznalo 210 tis., Město Vsetín poskytne 20 tis. na spoluúčast (celkem musíme zajistit 90 tis. z celkových nákladů 300 tis.) a 70 tis. Kč bude muset být dozajištěno sponzorsky. To je jedna stránka věci. A druhá stránka opravy podlahy je, že celkové náklady budou mnohem vyšší, takže musíme přiložit sami ruku k dílu.

Proto jsem svolal na sobotu 3.října 2015 akci POMOC DBCB – PODLAHA, s prosbou o pomoc každému kdo bude ochoten přiložit ruku ke

společnému dílu – členům ŠESTKY od vlčat po vůdce, oldskautům z Kateřinic (Jablůnky) i Vsetína, vůdcům oddílů vsetínského střediska Junáka, aktuálně neaktivním ŠESTKAŘŮM, rodičům i příznivcům ... V pocitu jistého stupně zoufalství jsem poslal mail s prosbou do střediskové konference, vyvěsil info na webu, facebooku, telefonoval a napsal desítky osobních SMS. Tady je zajímavá moje osobní statistika, která se týká SMS: 30% reagovalo a potvrdilo svoji účast, 35% dalo zprávu že nedorazí (svatby, narozeniny, VŠ, ...) a 35% nereagovalo vůbec.

Rozličné akce organizuji desítky let a za tu dobu vím, že musím počítat s jakýmsi koeficientem „nevyzpytatelnosti,, který v sobě zahrnuje nepředvídatelné události (nemoc, úraz, živelná pohroma a válečný stav) i události předvídatelné

(lenost, lhostejnost, nižší stupeň priority a skrytý vzkaz), které dokážu s dosti velkou pravděpodobností docela dobře odhadnout. Tento koeficient je méně příznivý v dobách klidu i relativní hojnosti a (o něco málo) více příznivý v dobách těžkých. Vzpomněl jsem si na to, když se mne Zub jako bývalý vůdce ŠESTKY, s podivem ptal, zda jsem o dnešní akci dal vůbec vědět ŠESTCE. V tomto případě zafungovala předvídatelná část koeficientu „nevyzpytatelnosti“, kterou jsem se naučil brát jako fakt. Fakt se kterým já osobně jen velmi málo něco zmůžu. V dobách kdy jsem vedl družinu, oddíl, středisko i kdy dobrovolnicky správcuji DBCB jsem s tím vždy počítal a беру ji jako tu méně příjemnou část práce, která k tomu všemu patří. Snažím se, aby nepřebila pozitiva (která k tomu všemu patří taky).

O to víc mne potěšil telefon od Radima Kráčaly z Jasenné (kterého jsem do dnešního dne neznal), že nám přijede pomoc. A tak jsem už 6:50 na něj rád čekal u nich v dědině před kostelem, abych jej odvezl do Kateřinic. Cestou přibírám Hanýska s pochroumaným kolenem a do DBCB přijíždíme stejně se Zubem, Marcelem a Honzou. V zápětí doráží Dan, Pípa. Martin s Tomem ...

Před srubem je nachystán samoobslužný bufet sestávající se ze třech druhů nealko, třech druhů salámů, sýru, třech druhů nakrájené zeleniny, dvou druhů rohlíků a chleba. Kdo bude mít hlad nebo chuť, obslouží se sám. Dokonce jsem klesl tak hluboko, že jsem pro závisláky k varné konvici připravil dva druhy kávy :-)

V 9:00 (hodinku a čtvrt po oficiálním začátku akce) nás maká přesně 10. Stěhujeme do podkroví srubu všechny

stoly, matrace, postele, obsah rohových skříní i samotné rozebrané skříně či jejich komponenty. Teprve pak demontujeme ukončovací a přechodové lišty, demontujeme schody a odtrháváme první poničené podlahové desky.

Jedním z osmnácti úkolů dnešního dne je přesunout dlažbu (pořízenou skoro za 100 tis.), kterou dodavatel složil (pod Irčiným velením) jeřábem na parkoviště. Musíme ji přestěhovat co nejblíže ke srubu, aby ji měl zedník po ruce a nenechavci ji neměli přímo na očích. Pokud na ty tři palety naběhneme všichni, máme to během půlhodiny až třičtvrtě odnesené. Ale Martin přichází se skvělým nápadem – odjíždí se svým vozem k Miládce do obchodu zapůjčit paletový vozík. Tím pak všechny palety přepravujeme ke srubu ve čtyřech lidech během čtvrt hodinky. Fantastická úspora práce a času. Vždycky mne potěší, když můžu dělat s lidmi, kterým to pálí víc než mně.

Mezitím přicházejí (ale i odcházejí) další pracanti a tak už je v době oběda nahrubo podlaha demontovaná. Paradoxně nás čeká stejně náročná část práce po obědě. Ale mezitím si pochutnáváme na výživné a velmi chutné kyselici.

Úžasné na 99,9-ti% pracantů je, že není nutno nikoho nutit do práce. Každý si dokáže najít tu svoji část, kde je skutečně užitečný, dělá svým tempem, využívá společné setkání i k příjemnému popovídání. Hvězdné chvíle lidí podobné krevní skupiny, šťastné chvíle pro Dětské bezbariérové centrum Březiny.

Po obědě vyznačujeme na podlaze místo, kde přijde zabetonovat kovový čep pro uchycení schodů. Musíme schody v pěti lidech znovu připasovat na původní místo a na beton zakreslit styčnou plochu.

Časově nejnáročnější a nejpracnější část nás čeká – je potřeba z palubek demontované podlahy vytáhnout všechny hřebíky a vruty, roztřídit nepoužitelné a možná použitelné části. Minimálně dva lidi na tom dělají už od demontáže té první palubky v cca 9:00. Ale nyní už na tom maká nanejvýš 6-7 lidíček. Současně s nimi minimálně 4-6 lidí odnáší „odhřebíkované“ prkna uskladnit pod přístřešek na podsady. Z některých částí podlahy ještě včasem budou luxusní táborové podsady.

Ještě opravujeme propadlou podlahu u vstupu do kolně (Radíme díky za nápad vytrhat prkna pro nasazení heveru), uklízíme vnitřek kůlny na který se po táboře zapomnělo, přenášíme stoly a lavice na obvyklé místo do kolně a jdeme demontovat poškozený vrchní díl vstupní brány do areálu.

Tady boduje Zub, kterého napadá, že by devatenáctky matice ze závitových tyčí, kterými je vrchní díl brány připevněn, šly odšroubovat klíčem na kola auta. Zaběhl do svého vozu a – funguje to!

Pak už „jen“ uklízíme a já srdečně děkuju všem, kteří dnes dorazili. Je to jeden z mých velmi hezkých dnů.

Některé dobré duše dnešního dne jsem viděl jen chvíli, jiné makaly jako divé od 7:45 do 16:00. Všem díky (ale těm, kteří makali po celou dobu, děkuju přece jen trochu víc). V průběhu dne jsem viděl přiložit ruku k dílu – a za DBCB (i sebe) děkuju jmenovitě:

Radimu Kráčalovi, Hanýskovi, Zubovi, Marcelovi, Honzovi, Danovi, Pípovi, Martinovi, Tomášovi, Zdendášovi, Míše, Bobovi + Míšovi + Tomáškovi, Leničce, Marťovi, Jaxíkovi, Kuky, Ferdovi, Máji, Kennymu, Elišce, Vojtovi R.

Kdykoliv budete za čas šlapat po nové podlaze v DBCB, prosím, vzpomeňte při každém kroku na všechny výše jmenované, jsem přesvědčen, že jim v tu chvíli bude o poznání příjemněji nebo že se jim přesně v ten okamžik něco dobrého podaří – zaslouží si to. Mohli místo nezištné pomoci Dětskému bezbariérovému centru Březiny dělat spoustu jiných aktivit, ale přes předoperační bolesti kolen, angínu, stresy ve svém podnikání, starosti s vlastními dětmi, povinnosti vůči svému oddílu a další a další nesnáze o kterých ani nevím, dorazili a zanechali za sebou práci, která je vidět. Díky. Slovy mého oblíbeného klasika: „Nic se v duchovním světě neztrácí, každý náš čin, všechno naše úsilí se podílí na vytváření dějin lidstva.“ A DBCB je nepochybně našimi „malými“ dějinami :-)

Rádcovský kurz II 2. - 4. října

Letošního rádcovského kurzu pořádaného střediskem Vsetín se z Šestky zúčastnil Slon (absolvovala první i druhý běh) a Rex (připojil se v podzimním běhu).

(Rex) Ten večer jsem nasedl do auta a po cestě jsme vzali Slona směrem na Vsetín ke středisku. Byl jsem trochu zmatený, protože jsem nevěděl, co mám čekat, jak se mám chovat atd. Dojeli jsme, vystoupili jsme a šli jsme ke středisku, od kterého jsme se hned odebrali na autobusovou zastávku směrem na Zlín. Skoro nikoho jsem neznal a byl jsem zmaten, takže jsem stál a čuměl do blba. Po příjezdu do Zlína jsme šli do klubovny nějakého oddílu, kde jsme se ubytovali, najedli, seznámili a pak šli hrát hru s obracením papíru, když jsme na něm všichni stáli. Po této hře jsme se ještě najedli, kdo měl hlad, a začali dělat kraviny a pak se odebrali ke spánku. V sobotu ráno jsme byli vzbuzeni divným budíčkem a následovně vyhnáni na kopec, kde jsme začali den rozcvičkou. Následovala snídaně, po které jsme usedli ke stolu a nastal program. Mluvili jsme o takových malých stezkách Vody, Země, Ohně a Větru. Byly tam rady rádcům, jak by měli dělat program, jak řešit nějaké problémy atd. Poté jsme šli ven, kde jsme hráli hru jejíž název jsem zapomněl, ale hrálo se to s dvěma míčky svázanými provázky k sobě a házeli jsme si to na tyčkách. Velice zajímavá

hra. Oběd. Odpočinek a pak hra s názvem Potravní řetězec, u které jsme se hodně naběhali, když jsme sbírali oříšky, veverky, žáby a různé živočichy na papírkách. Další program si moc nepamatuju, ale všichni jsme strašně chtěli do Lidlu na Nutelu a rohlíky, přičemž nám po delší době byla dána. Večer probíhal velice příjemně, kde jsme si z pokoje udělali čajovnu, popíjeli různé druhy čajů a dívali se na dva filmy se zaměřením na nějaké chování. Poté jsme si sdělovali naše zážitky ze skautu a pak se odebrali spát. V neděli byla opět rozcvička (asi). Na snídani nám dali křupinky s mlékem. Poté jsme se sbalili, pouklízeli a ještě si stihli zahrát Hranici, přičemž holka, jejíž jméno si nepamatuju, spadla a něco se jí stalo a odvezla ji sanitka. Následoval oběd, sbalení a odebrání na zastávku, ze které jsme odjeli na Vsetín a odtud domů.

(Slon) Po prvním rádcáku jsem si myslela, že nějaká dvojka nebude, ale změnilo se to, když jsem dostala email s instrukcemi. Dostala jsem za úkol na rádcák dostat i Rexe, podařilo se mi to. Začínalo se v pátek, kdy jsme se všichni sešli na středisku a posléze jsme šli na nádraží, odkud jsme jeli směr Zlín. Jelo nás méně než na první, ale zato přibyl Rex. Na nádraží jsme si

nejhorší věc co se může dělat hned po ránu. Nějak jsem ji zvládla a byla snídaneň. Mňammy. Po snídani byla další „přednáška“. Při které jsme zjistili, že vlastně vedení ví heslo od wifi. Což změnilo vše. Začali jsme chtít heslo od wifi a k tomu i nutellu. Heslo jsme sice nezískali, ale nutellu jsme si na konci dne vychutnali. Po obědě jsme hráli hru. No... bylo to samé

ještě chvilku počkali, jelikož jsme asi nejspíš vyšli moc brzo, abychom to stihli. Autobus byl plný, jak jinak. Tak jsme si naházeli batohy všem pod nohy, jak jinak. Postupem času jak se uvolňovala místa, jsme si posedali. Když jsme dorazili do Zlína, tak jsme šli směr středisko, teď si ale nevzpomenu na název, ale vím, že bylo u nemocnice, a bylo daleko od zastávky, takže jsme šli ve tmě někam na středisko. Když jsme se už přibližovali, uviděli jsme auto, které bylo naložené jídlem pro nás. Poberali jsme ho a nanosili dovnitř, kde jsme měli chvilku na to se ubydlít, než začala první „přednáška“. Ale ještě před ní, jsme měli večeri. Mňamka. Přednáška skončila okolo půlnoci, protože jsme ji chtěli nechtě protáhnout. No a tak jsme po přednášce šli, jakože spát. Ovšem se nám nechtělo, ale změnili jsme názor, když jsem spadla z postele a shodila asi tak 10 židliček. Sobotní ráno nebylo zrovna nejlepší, jelikož jsme šli spát pozdě a vstávali brzo. Byla rozcvička. Pro mě

běhání, takže jsem po ní byla ráda, když jsem mohla zvednout nohy. A pak byla další přednáška. Pak byla svačina. Mňammy. A pak zase další přednáška. Ke konci dne byl program pohodovější, protože se udělalo několik druhů čajů a při tom jsme se dívali na studentský film, o kterém následně probíhala debata. A zase jsme šli spát pozdě a ano, zase jsme ráno vstávali brzo a byla rozcvička, ale byla o něco mírnější (asi viděli, že po ránu takový pohyb nezvládáme :D). A nyní už si nejsem jistá, jestli byla nějaká přednáška, anebo jestli jsme dělali už jen zpětnou vazbu. No, nicméně jsme po zpětné vazbě už šli zpět na zastávku. Ale cestou jsme se stavili i do Lidlu, kde jsme si nakoupili všelicos. No... myslím si, že tento rádcák byl o něco lepší než ten první (tím nechci říct, že ten před tím nebyl skvělý). Samozřejmě jsme hráli mnoho her, které používám na družinovkách a i ty „přednášky“ nám hodně daly a také nové náměty.

Říjnové ODDÍLOVKY

Na oddílových schůzkách pokračujeme s praktickým seznamováním se se Skautským zákonem, zkusíme nové hry, učíme se novým věcem, ale vždy si rádi zopakujeme staré dobré hříčky.

(23.10. - Dita) Některé krátké příběhy na téma **5. bodu Skautského zákona - skaut je zdvořilý**

Slova, která musí příběh obsahovat: **skaut, myš, dýně, kamarádi, dobrý skutek, strom**

(Karel a Šáša)

Skaut a myš

Skaut potkal zatoulanou myš. Skaut jí dal drobek svačiny. Myš hezky poděkovala. Myš se zeptala: „Můžu u tebe na pár dní přespat?“ Skaut řekl: „ANO!“ Druhý den začali pěstovat dýni. A za pár týdnů měli dýňový salát. Mňam. Nakonec se z nich stali nejlepší kamarádi. A od té doby konali dobré skutky a z myši se stal výborný skaut. O pár let později zasadili strom přátelství.

(Martin)

Byl skaut, který si chtěl vyzkoušet své znalosti v přežití v přírodě. Šel do divočiny a tam potkal zraněnou myš. Vzal ji, ošetřil ji a vzal si ji s sebou. Našel louku a utábořili se. Uvařil si dýňovou polévku a začal jíst. Když měl půlku misky sněženou, vynořil se z lesa kůň. Měl hlad a žízeň a sotva chodil. A tak skaut nakrmil jak koně, tak myš. Koně i myš si postupně ochočil.

Stali se z nich kamarádi. Potom přišel pán z lesa, který se ztratil. Požádal o jídlo, pití a nocleh. Ráno mu skaut dal kompas, pán poděkoval a šel. Tím udělal dobrý skutek. Musel přiložit do ohně, ale dřevo nenašel. Tak pokácel malý stromek. A aby v lese nechyběl žádný strom, zasadil semínko z šišky.

(Verík a Veselka)

Odpoledne jsem šla do skautu, potkala jsem starou paní a pozdravila ji. V klubovně byla roztomilá myš, ale protože jsme zdvořilí, tak jsme ji nezabili, ale dali do zverimexu. Pozdravili jsme a peníze jsme nechtěli. U klubovny na zahrádce bylo spoustu dýní. Pár jsme jich vzali a rozdali známým. Máme hodně velkých kamarádů. Potom jsme se rozhodli dělat dobré skutky. Pomohli jsme babičce se zahrádkou. U našeho stromu jsme dali značku skautský strom.

(Fanta) Naskytl se jeden z mála volných víkendů a na popud Denyho, který se nakonec nemohl zúčastnit, jsme naplánovali brigádku v Dinoticách. Za ten popud mu díky a on si to určo vynahradí. Usilovně jsem uháněl co nejvíce lidiček, co by byli ochotni nám pomoci a zapojit svá pracovitá těla, neboť jak všude prezentuje náš bratr Dazul ještě nás čeká mnoho práce. A že na tom je špetka pravdy se přesvědčujeme neustále. Odjezd domluven na pátek sedmou večerní se jako obvykle protáhl díky mé snaze nic nezapomenout a být připraven na všechny možné nástrahy. A domluvený počet lidí, kteří se mnou měli jet, se taky postupně měnil směrem k nule. Luky měl jiu, Jaxa tančení, Štěpa nevěděla, jestli stíhá, Tom Uličník (musíme mu vymyslet přezdívku) jel nakonec s Mirisem, Ferda taktéž. Jediná Dita zůstala věrná a dělala mi závozníka, protože jsem měl vozík, který jsem hned u nich na dvoře musel opravovat, protože nesvítilo jediné světlo. Nakonec stačilo správně otočit zásuvku... Nicméně doufám, že máme vše a vyrážíme směr Halenkov. Něco málo před devátou už na nás u chaty čeká Mirisova posádka bez klíčů, takže zatopené nebylo, ale hrálo mě, že vlastně dojeli, ale narážičku jsem si neodpustil. Zatopili jsme, vynosili nějaké věci. Za nedlouho dorazili i Luky s Jaxou a Štěpou. A tak byla naše osmičlenná pracovní četa kompletní. Každý vytáhl nějakou tu dobrůtku na společný stůl a tak začal příjemný odpočinkový večer opět s partou výborných kamarádů, předcházející náročnému pracovnímu nasazení. Ranní briefing proběhl při snídani, rozdělili jsme se na 3 party. Tom a Miris dostali za úkol dodělávky v obložení, lištování, dořezávky, opravu dveří atd. Luky a Ferda se vrhli

na oplechování a pokládku krytiny dřevníku a kůlničky na nářadí a já a baby jsme šli do lesa těžít dřevo na zimu, které nám povolil místní lesupán za mírný úplatek lesům ČR. Počasíčko nám přímo přálo, bylo výborně (akorát Dítě zima, ale to snad ani jinak nejde co?!). Cérkám jsem s pilou skoro nestíhal, jak svižně nosily kulatinu na okraj lesa a Dita prohlásila, že ji to Dokonce baví. Janička málem přirazila Štěpu klá-

dou a Štěpa se zase málem poranila sama, když se jí téměř letící kláda vzala sebou, jak se jí zahákla větvička za mikinu. Po tomhle jsem zvolil odchod na obědovou pauzu. Udělali jsme oheň a začali s Jaxou opékat kabanos. Ogárci poctivo makali a tak jsme jim tam pár taky přihodili. Opravdu jsem byl nadšený, kolik toho za dopoledne udělali Tom s Mirisem. Dveře opravené, dűry zadělané, obložení rozdělané, prodloužená pracovní deska atd. A ještě víc nadšený jsem byl z toho, že Luky s Ferdou stihnou dodělat tu střechu. Špekáčky sů pomalu hotové, a tak všichni baštíme. Tomovi navrhuju nelehký úkol – výrobu schůdků do podkroví. Tom se chytil a pustil se do akce! Miris musel kolem 2 odjet, ale i tak podělal dost roboty. Opět se rozjela centrála, motorovka a zbytek plynu v hořáku a šli jsme znovu na věc. Naše parta v lese

vydržela až do 16:00, Ditu už to tolik nebavilo a místo dřeva se víc sbíraly hřibý. Teda kromě mě a Jaxy. Jsme z rodiny, to se pozná! Z kulatiny o průměru cca 10 cm jsme celkem za sobotu uložili asi 2 kubíky smrkového dřeva. Myslím, že dobrý výkon. Vracíme se zpět, Luda s Fekym (KDO?) už finišovali poslední oplechování a Tom doladřoval schodištátko. Prostě vše šlo líp než podle plánu. Měl jsem z toho velikou radost. Pomalu jsme začali uklízet nářadí a vnitřek ať je vše nachystané na oddílovou výpravu na následující víkend. Vše co mělo být hotovo hotové je. Nakládáme vozík a pro změnu plné auto věcí a lidí. Naposled jsme se pokochali výsledkem našeho snažení a svištěli pomalu domů. Bylo to skvělé a všem moc dík za účast a pěknou práci!! Už teď se těším na příště. Bylo mi ctí.. Olééuráá Fanta Kulišák

Na podzimní výpravu jsme se vydali na naši oddílovou chatu v Dinoticích a jejího okolí.

1. den

(Veselka) Jednoho dne jsme jeli na výpravu na chatu do Dinotic. Šli jsme na autobus a potom jsme šli pěšky až na chatu. Došli jsme na chatu a položili batohy a hráli hry. Hráli jsme hutututu, šlapáka, bulldoky, indicie, slepou bábu, schovku a něco s kládou. Pak jsme šli na chatu a šli jsme se převléct. Potom jsme šli dolů na menší večeri a čaj. Já jsem šla nahoru a šla psát tenhle příběh, který teď píšu. Až přijedu domů, tak se konečně vyprdím a umyju.

(Lenka) 30.10. jsme jeli na výpravu. Jeli jsme autobusem do Halenkova. Z Halenkova jsme šli pěšky do Dinotic. Když jsme byli v polovině, přijela Mája a vzala nám batohy. Když jsme došli, hráli jsme hutututu, šlapáka, bulldoky, indicie, slepou bábu, schovku a seřazovací hru na kládě. Potom jsme hráli cukrkávalimonáda. Vrátili jsme se do chaty, převlekli jsme se a pojedli.

2. den

(Mimi) Dneska jsme vstávali brzo. Pak jsme šli na snídani. Byla Nějaká pomazánka. Byla dobrá. Pak jsme šli něco hrát. Např. šlapáka, hutututu, krále a poddané a pak jsme šli nějakou disciplínou a došli jsme do nějakého hotelu a venku bylo hřiště. Karča spadla z kolotoče a mě, jak jsem byla na kolotoči, se zatočila hlava. A pak jsme šli na chatu. A na svačinu byla přesnídávka. A na věcu byly špekáčky. A pak jsme šli spát.

3. den

(Martin) V neděli ráno jsme vstali a začali si balit spacáky a karimatky. Po dobalení jsme šli ven na nedlouhou rozcvičku. Hned po rozcvičce jsme hráli trojnožku. Potom někteří stříleli naposledy z luku. Další na

řadě byla moc dobrá snídane. Po snídani jsme si šli sbalit zbytek věcí - oblečení, baterky, lékárničky atd. Krále a poddané jsme hráli jako poslední hru. Mája nám rozdala krásné památeční lístečky. Po cestě na autobusovou zastávku jsme hráli bombu a schovku. Naštěstí jsme měli malé zpoždění, tak nás postupně auty vyzvedávali Luky, Jitka, Mája a Peťa. Mně to nevadilo, protože nám ušetřili kousek cesty. Poslední byl Denis. Na autobusové nádraží jsme dorazili včas a ještě s rezervou. Marťu hodili domů z autobusové zastávky Jitka s Lukášem. Cesta v autobusu ubíhala rychle, i když jsme museli přestupovat na Vsetíně. V Ratiboři na nás všechny čekali rodiče nebo příbuzní. Byla to nejlepší výprava, protože jsem na žádné jiné ještě nebyl. Těším se na nějakou další.

(Slon) Takže nastala neděle. Někdo se možná těšil domů a někdo by tam klidně ještě zůstal déle. Samozřejmě jsem patřila k té druhé skupině, protože komu by se chtělo do školy, že? No, vstali jsme, hned jsme se začali balit. Po sbalení všech věcí byla na řadě snídane a pak nějaká ta hygiena. Ani se nezdálo a byl skoro čas odchodu a my se už se všema sbalenýma věcmi přemístili ven, kde jsme volnou chvíli zaplnili klasickými hrami, jako třeba: šlapák, trojnožka, ... A už jsme museli vyrazit. Na konec jsme zařvali pokřik a už jsme si to pádili směrem k autobusu, ale jelikož jsme vyšli o něco později, než jsme chtěli, tak jsme museli trošku přidat do kroku. Naštěstí jak jsme my skauti, tak ochotní, tak jsme se vezli Májiným a Lukyho autem a stihli jsme to na čas. Na zastávce jsme ještě dostali svačinu na cestu a šli jsme si sednout na zastávku, která byla o kousek dále. Chvilku jsme čekali na zastávce, než přijel autobus. Nastoupili jsme a jeli směr Vsetín, kde jsme přestupovali na autobus, samozřejmě jsme tak 30 min. čekali, ale jak jsme dojeli, tak už tam čekali rodiče na svoje ratolesti. Prostě skvělá výprava. Jako každá s tímhle oddílem.

SKAUT JE PRAVDOMLUVNÝ

Od kuchyně zazněl gong a známý pokřik. Ještě než jsme se rozběhli pro šálky, Admirál nás za-držel. „Jen tak mimochodem - k snídani máme koláč-e včera je přivezl Mlokův tatínek. Kdo se nekoupal“ - „řekne si o...? Oč si řekne, Jonáši?“

Trošku mně hrklo. Jakpak admirál ví, že jsem se nekoupal? Nebo o tom neví a oslovil mě jen pro to, že stojím přímo před ním?

„O suchou patku“, řekl jsem.

„O co si řekneš Ty?“

Admirál začínal být nepříjemně osobní.

„Já si dnes při snídani řeknu...“, začal jsem zeširoka a hodně uvažuju, co mám říct. Nikdo nemů-že vědět, jestli jsem se koupal nebo ne. Když teď řek-nu „o suchou patku“, mám po koláčích. Hrome, zase suchý krajíc? Rychle tedy dokončím nakouslou větu „...o koláče“. Sotva vyslovím poslední slovo, poleje mě horko. Každý na mě musí vidět, že lžu. Honem se opravím: „Vlastně o patku.“

Admirál si mě ještě asi deset sekund zkoumavě prohlíží, pak se mu v koutcích usadí sotva znatelný úsměv.

Upaluju do kuchyně a jsem rád, že jsem nakonec řekl -pravdu. Že jsem se nepoddal své slabosti.

Miloš Zapletal: Ostrov přátelství

Živě si vzpomínám na jednu debatu s fará-řem při hodině náboženství. Vyvolalo ji předsta-vení loutkového divadla - dramatická příhoda dítěte, které pronásleduje čert.

Loutka, která děcko představovala, se jednu chvíli na scéně roztřásla strachem a chtěla se čer-tovi někam schovat. Nakonec si vlezla pod postel v koutě jeviště. Vzápětí se přihnal čert a marně se po chlapci sháněl.

„Někde tu přece musí být!“ prolašoval. „Zeptám se těchto hodných diváků. - Děti moje milé, neviděly jste tu náhodou zlého kluka?“ Naše reakce byla naprosto bezprostřed-ní. „Ne, ne, neviděly jsme ho,“ odpověděly jsme rozhodně a málem jednohlasně. „Kde jenom může být? Jak to, že ho nevidím?“ nedal se odra-dit čert. „je pryč!“ volaly jsme.

Mám za to, že by se děti všude na světě zachova-ly v podobné situaci stejně. Náš farář s námi však k našemu překvapení nebyl moc spokojen. „Nelí-bilo se mi, jak jste se při představení chovaly,“ řekl, sotva jsme se na jeho pokyn posadily. „Lhaly jste,“ pokračoval se starostlivým výrazem. „Udělalyste to s nejlepším úmyslem, to je jistě pravda, ale byla to lež a je to lež. Člověk nesmí lhát.“

„Ani čertu ne?“ ptali jsme se zaražení. „Lež zůstane vždycky lží,“ řekl farář.

Znovu nám začal vykládat, co říká křesťanské učení o pravdě a lži. Náš děti však tenkrát obecný problém lži vůbec nezajímal. Chtěly jsme vědět: „Měly jsme tomu čertu říci pravdu? Ano nebo ne?“

„O tohle nejde,“ opakoval ztrápeně chudák fa-rář. „Lež je vždycky lež. Může to být velká lež, střední lež, bezvýznamná lež nebo úplně malá lež, ale je to vždycky lež.“

I chtěl jsem to tenkrát nějak ukončit a tak jsem se přihlásil s námitkou: „Kdyby nešlo o obyčejné dítě, ale třeba o faráře, co bychom měly v tom případě čertovi říct?“

Farář zrudl. Odpovědi se vyhnout a za trest mi poručil strávit zbytek hodiny v kleče.

„Uznáváš svou chybu?“ zeptal se mě na konci hodiny.

„Ano,“ řekl jsem. „Až se mě čert zeptá na vaši adresu, klidně mu ji povím.“

Ignazio SHone

- ne každý má právo vědět pravdu (např. ten, kdo by této pravdy zneužil ke zlému)
- ale také: dobrý účel nesvětí prostředky

SKAUT JE VĚRNÝ A ODDANÝ

MORS SOLA

Kateřina Jagellonská byla žena finského vévodovy Vasy. Když byl za velezradu odsouzen k doživotnímu žaláři, požádala švédského krále Eri-a, aby směla sdílet se svým mužem vězení. Král se zděsil a snažil se ji od takového úmyslu od-vrátit.

„Váš muž už nespátí denní světlo.“

„To vím Vaše Veličenstvo!“

„A víte také, že se s ním už nebude zacházet jako s vévodou, ale jako s velezrádcem?“

„Ano, to vím, ale ať je na svobodě nebo ve vězení, vinný nebo nevinný, přesto zůstává mým manželem.“

„Ale po tom všem, co se stalo, vás k němu už nic neváže. Jste zase volná!“

Kateřina si stáhla snubní prsten a podala ho králi se slovy: „Čtěte, Veličenstvo!“ Na prstenu byla jen dvě latinská slova: MORS SOLA - Jen smrt nás může rozdělit!

Kateřina šla se svým mužem do vězení a sdílela sedmnáct let všechna utrpení a strádání žaláře s ním, dokud král Erik nezemřel a její muž nebyl volný.

-manželství je klasickým příkladem požadav-ku zachování věrnosti

-jaká je situace dnes a jaké jsou důsledky této situace?

-co by se s tím mělo dělat?

OD ZÁCHRANNÉ STANICE KE KLUBU

Na jednom nebezpečném pobřeží zří-dilo před léty pár lidí záchrannou stanici pro trosečníky. Měli jedinou loď. S tou se odvážná posádka vždy znovu, ve dne i v noci, vydávala na moře, aby zachraňovala trosečníky. Netrvalo dlouho a základna byla široko daleko známá. Mnozí ze zachráněných a rovněž jiní lidé z okolí byli ochotni tuto stanici peněžně podporovat. Počet mecenášů rostl a rostl. Z prostředků, kte-ré věnovali, byla stanice velkoryse vybudována a dále vylepšována. Postupně se stala místem, kde lidé rádi pobývali a nakonec začala sloužit spíše jako klub.

Stále více členů posádky se nyní zdráhalo vy-plouvat k záchraně trosečníků. Chtěli od záchranné služby vůbec upustit, protože byla nepříjem-ná a překážela normálnímu provozu klubu. Pár odvážných, kteří zastávali stanovisko, že zachra-ňování životů je jejich prvořadým úkolem, se s nimi rozešlo.

V nevelké vzdálenosti odtud začali s nepatrný-mi prostředky budovat novou záchrannou stani-ci. Ale i tu stihl za nějaký čas týž osud. Její dobrá pověst se rozšířila, objevili se noví mecenáši a vznikl nový klub. A tak potom nakonec došlo ke zřízení třetí záchranné stanice. Ale i zde se opa-kovala stej-ná historie...

Kdo dnes navštíví toto pobřeží, najde podél po-břežní komunikace celou řadu exkluzivních klu-bů. Dodnes se pro mnohé lodi stává toto pobřeží osudným: s tím rozdílem však - že většina troseč-níků utone.

Anthony de Mello

-není Junák také exkluzivním klubem?

-co musíme udělat pro to, aby na "našem pobřeží" trosečníci neutonuli?

(Převzato z časopisu Skauting ročník 1999/2000)

Program na PROSINEC

do Vánoc družinové výpravy

4.12. oddílovka (Pája)

11.12. oddílovka (Deny)

18.12. oddílovka (Kája)

19.12. Vánoční akademie

Zveme všechny rodiče a přátele

oficiální začátek ve 13:00, jídelna ZŠ Trávníky

odjezd ráno/dopoledne - autobus bude upřesněn po změně jízdního řádu, návrat nejpozději v 18:00

s sebou: **kroj nebo oddílové tričko, svačina, pití**

22.12. Vánoční vzpomínání - RS, OLD (Kikina)

sraz v 16:30 na hřbitově nebo v 17:00 v DBCB

občerstvení zajištěno z Tvých zásob

23.12. Oddílové Vánoce

začátek v 15:15, konec v 18:00

s sebou: **kroj (případně oddílové tričko), dárky, erární dárky, cukroví, jídlo pro zvířátka, případné další potřebné věci budou upřesněny**

28. - 30.12. Polární výprava (Fanta)

v Dinoticích, odjezd bude upřesněn po změně jízdního řádu

s sebou: věci na vícedenní výpravu (karimatka, spacák, hygiena atd.), vhodné oblečení a boty, 350 Kč, deník, tužka, baterka,

svačina a pití na sobotu,

zimní dopravní prostředky dle sněhových podmínek - NE SÁŇKY!!!

Na vzniku tohoto ŠESTÁKU číslo 124 se podíleli: Kája, Fanta, Dazul, Rex, Slon, Šáša, Karel, Martin, Veselka, Lenka, Mimi.

Toto číslo ŠESTÁKA je určeno pro : .....